

[Handelsministeren.]

kunde blive repræsenteret i Bestyrelsen, og det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at Funktionærerne havde jo betydelige Pengemidler til gode — jeg tror, det ærede Medlem nævnte 2 Mill. Kr.

Forholdet er dette, at der findes en Pensionskasse for Funktionærerne i Burmeister & Wain. Saa vidt jeg erindrer, har denne Pensionskasse en Kapital, der er intakt, paa noget over 8 Mill. Kr. Det er et af de Lyspunkter, man kan fremhæve, at Funktionærernes Pensionskapital er til Stede. Denne Pensionskasse er tilvejebragt gennem Aarene udelukkende ved Bidrag fra selve Firmaet. Firmaet skylder, jeg tror 300 000 Kr. til Dato efter de Regler, som denne Pensionskasse har virket efter, og hvis Pensionskassen skulde være likvid paa den Maade, at den kunde opfylde sine Forpligtelser overfor samtlige Funktionærer paa samme Tid, skulde der et noget større Beløb til end de godt 8 Mill. Kr.

Da der kunde være Tale om, at Selskabet var forpligtet til til enhver Tid at holde Pensionskassen likvid, kunde der blive et Krav her. Men Funktionærerne kan jo gøre deres Indflydelse gældende som almindelige Kreditorer ved Siden af de andre Kreditorer og stemme sammen med disse; saa jeg tror ikke, man med skellig Grund kan klage over, at Funktionærerne ikke kan faa nogen Del i Repræsentationen i den Bestyrelse, som skal vælges. Det er jo saaledes, at der skal vælges 3 Bestyrelsesmedlemmer som Repræsentanter for Kreditorerne, og til Kreditorernes Kreds hører jo ogsaa Funktionærerne. Staten faar i Virkeligheden kun en eneste Repræsentant i den 5-Mands Kommission, der skal lede Afviklingsafdelingen, Afdeling II, og som ogsaa skal vælge den egentlige Ledelse i Afdeling I.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forsvarede Selskabets Politik og navnlig dets Dividendepolitik. Jeg skal ikke gøre nogen Indvending herimod; men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at han i Virkeligheden ikke har hjulpet Ledelsen af Burmeister & Wain ved at rette Angreb mod mig, ved at forsøge at lægge Ansvaret over paa mig som Handelsminister for den Situation, Burmeister & Wain er kommet ind i. (*Christmas Møller*: Det er der jo ikke nogen, der har forsøgt). Ja, der var jo ingen Tvivl om, hvad Hensigten var.

Jeg har allerede sagt, at de 3 Mill. Kr. kunde Handelsministeriet ikke bevilge paa det Grundlag, som blev opstillet af Firmaet. Man kunde ikke bevilge de 3 Mill. Kr. den 4. November, og før det Tidspunkt kunde

de fornuftigvis ikke bevilges, eftersom der ikke i Handelsministeriet forelaa nogen Ansøgning før den 4. November. Jeg maa fremdeles paastaa, at jeg maatte holde mig til Regnskab og Status, som de forelaa for mig ikke mere end 3 Fjerdingaar, før Burmeister & Wain begyndte at komme i Vanskeligheder. Det ærede Medlem siger: Hvorledes kunde jeg da give Eksportkreditter? Eksportkreditterne er, som jeg allerede har sagt, givet, fordi de Forudsætninger forelaa, som kræves, for at Eksportkreditter kan gives. Burmeister & Wain havde faaet mange Eksportkreditter, og Selskabet var stadig i Stand til at producere Skibe og sælge dem i Udlandet paa saadanne Vilkaar, at der ikke kunde være fornuftig Mening i at nægte det Eksportkreditter.

Men hvad er egentlig Meningen med disse Angreb paa mig? Skulde jeg have grebet ind overfor Burmeister & Wain paa den ene eller anden Maade, og da paa hvilken Maade? Skulde jeg have standset Virksomheden? Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at jeg havde nøje Forbindelse med Burmeister & Wain's Leder, Direktør Overgaard.

Jeg ved ikke, hvad Hensigten med denne Udtalelse er. Jeg kender personlig Direktør Overgaard; han er i sin Egenskab af Industriraadets Formand nu og da kommet i Ministeriet for at forhandle om Industriraadets Sager eller om Sager, der tangerede Industriraadets Interesser. Han har nu og da været i Handelsministeriet for at aflevere Protester mod den Politik, Regeringen førte, og han var navnlig meget virksom i sin Tid for at protestere imod, at der blev vedtaget en Lov om Prisregulering, den saakaldte Trustlov. Han har ogsaa paa anden Maade protesteret mod de Foranstaltninger, som Regeringen har været med til at iværksætte, og har ogsaa nu og da været i Ministeriet for at tale om Burmeister & Wain's Forhold.

Jeg har altid kunnet forhandle med Hr. Overgaard paa en saglig og rolig Maade; jeg finder ingen Anledning til at skubbe ham ud i Ørkenen nu, fordi det er gaet ham imod. Men jeg finder heller ikke nogen Anledning til at paatage mig et Ansvaret, som paahviler Hr. Overgaard og hans Meddirektører og Bestyrelsen i det paagældende Selskab. Og jeg kan sige: Aldrig er det blot antydnet overfor mig, at Burmeister & Wain var i Vanskeligheder, der blot tilnærmelsesvis kunde sidestilles med dem, som nu er afdækket, aldrig! Det eneste, der er meddelt mig, mundtligt, er dette, at man havde bundet sine Kapitaler, og nu